

22110243

ROMANIAN A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
ROUMAIN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
RUMANO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Wednesday 11 May 2011 (morning)

Mercredi 11 mai 2011 (matin)

Miércoles 11 de mayo de 2011 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Comentați **unul** dintre următoarele pasaje:

1.

Dascălul Chiosea, bătrân cu antereu [...], se plimba pe dinaintea băieților înarmat c-o vargă lungă, arzând când pe unul, când pe altul, după cum i se părea; se oprea dinaintea fiecăruia, la unii le asculta lecția, la alții le mai adăoga ceva [...]. Apoi să fi dus sfântul pe vreunul să nu-și știe lecția, că dacă nu-l ajungea cu nuiua, apoi scotea papucul din picior și-l azvârlea după dânsul
5 cu un: „Fir-ai...cu tat-to și cu mamă-ta, că n-ai învățat matematica”.

Dascălul Chiosea nu era om rău, dar se necăjea, pentru că-l durea inima când vedea că nu se silesc copiii la învățătură. El nu era civilizată ca să nu-i pese dacă elevii învață sau nu. Pentru el școala nu era o chiverniseală, nu se gândea la: treci, zi, treci, noapte, apropiete, leafă. Nu sta cu ceasornicul deschis pe catedră ca nu cumva minutarul să treacă peste semn.
10 La Chiosea, ca la Chiriță, ca la Stan, lucrurile mergeau altfel; viața lor era cu copiii din școală, nu știa nici șosea, nici cafe-șantan, nici deputăție. [...]

De pe la de-alde Chiosea ieșeau funcționari și secretari; la de-alde el au învățat să scrie românește logofătul Greceanu, Văcăreștii, Anton Pan, Nănescu, Paris Momuleanu *etc.* Acei bieți dascălași, cari au fost depozitari limbei și naționalității noastre, duceau o viață zdruncinată,
15 plină de privațiuni și de coate-sparte, fără premii și fără recompense naționale, fără pensii și parapensii; plătiți ca vai de ei cu un codru de pâne, trăiau și mureau necunoscuți; fără să bănuiască măcar că erau patrioți, împinși numai de un instinct bun și generos, își făceau cu sfințenie datoria, fără să aibă conștiință de binele ce făceau țării lor.

[...] Se pomenise de la tată și de la mamă români neaoși din moși-strămoși. [...]
20 Scriau românește fără filologie și fără morfologie, fără să știe dacă sunt etimologiști, fonetiști sau eclecticici; dar scriau cum vorbeau, și scrisul îl numeau icoană, crezând că el trebuie să fie reproducțiunea exactă a vorbei. [...]

Acum lumea s-a subțiat, fiecare vorbește și scrie limba sa proprie și știe că suntem strănepoți ai lui Traian. Dar mulți cred că de la venirea acestui împărat în țară până la sosirea lor în viață,
25 nu s-a mai petrecut nimica pe pământul românesc; nu încep însă a socoti toți tot de la aceeași epocă. Unii numără existența țării de la Regulamentul organic, la care cred că au colaborat, fiindcă au fost chemați de l-au iscălit; alții, morți tăieți, nu vor să convie ca să fi mai fost ceva pe lumea asta înainte de patruzeci și opt; spun și scriu într-una că s-au plimbat pe ulițele Bucureștilor cu steaguri și cu urări, strigând pe: „Trăiască guvernul provizoriu”, și că erau cei mai de dimineață
30 pe câmpul Filaretului. Pentru alții iar calendarul românilor începe de la îndoita alegere a colonelului Cuza, sau din noaptea de 11 februarie; își închipuiesc că ei au suit pe Alexandru Ioan I, că ei l-au dat jos și că tot ei au adus pe Carol I. Cei mai înfocați astăzi nu recunosc de adevărați patrioți decât pe acei cari au strigat: „Moarte turcului!” și cred că, deși n-au fost la bătălie, dar că fără vitejia lor cea civică Țara Românească era pierdută, umilită, batjocorită, tăiată de turci și că muscalii îi
35 ștergeau o bucată de pământ și mai mare.

Pentru mulți politica este intrigă și minciună, nu cred în sinceritate și în adevăr, desprețuiesc cunoștința lucrurilor petrecute și cercetarea evenimentelor ce se pregătesc. Nu lasă nimica trecutului, cred că ei au făcut cerul și pământul românesc, că ei sunt începutul și sfârșitul, alfa și omega.

Ion Ghica, *Școala acum 50 de ani* (1905)

- Cum folosește autorul limbajul pentru a crea sentimentul de nostalgie în text?
- Identificați și analizați mijloacele stilistice prin care autorul alcătuiește portretul profesorului.
- Cum creează autorul efecte comice și ironice în text?

2.

Te văd trecând...Dar nu mai porți brățară,
Nici diadem, nici straie orbitoare...
Ci tristă-n șalul vechi de cerșetoare,
Averea ta întregă e-o ghitară.

5 Războinici mari pe vremuri te-nălțară,
Tu le-mpleteai cununi nepieritoare;
În veacul nostru cine-ți smulge-o floare?
Gonită rătăcești din țară-n țară...

10 Pe drumuri, în surghiun, te-apucă sara;
Dormi prin ruini, drept căpătâi – ghitarra,
Iar ziua cânți în uși de cafenele...

Aprinzi în muritori simțiri rebele,
Tu, care-i desfătai cu ambrozie,
Sărmană, urgisită Poezie!...

Ștefan Octavian Iosif, *Poezia* (1902)

- Cum este reprezentată metaforic poezia?
 - Comentați asupra titlului și a relevanței acestuia pentru înțelegerea poeziei.
 - Comentați asupra structurii poemului (ritm, rimă, *etc.*) și a relevanței acesteia în interpretare.
-